

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.848 van 22 februari 1999
in de zaak A. 80.616/IX-1500.**

In zake : Jean-Paul DE COCKER,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. VAN KEER,
kantoor houdende te GENT,
Willem Tellstraat 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean-Paul DE COCKER op 9 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing dd. 21 september 1998 genomen door de Veterinaire dienst van het Bestuur voor de Dierengezondheid en de Kwaliteit van de Dierlijke Producten verbonden aan het Ministerie van Middenstand en van Landbouw, genomen in toepassing van art 4&2 en art. 5, tweede lid van het K.B. van 8 september 1997 betreffende maatregelen inzake de verhandeling van landbouwhuisdieren, ten aanzien van bepaalde stoffen of residu's daarvan met farmacologische werking, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 oktober 1997 waar deze :

- de voorlopige inbeslagname beveelt van de 115 identificatiedocumenten van de dieren op het bedrijf van verzoeker
- deze documenten merkt met een "H" zijnde een "H"-statuut";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN KEER, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. LOUF die, loco advocaat H. DIEPENDAELE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 4 november 1998;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 17 juni 1998 wordt op het bedrijf van verzoeker een onderzoek verricht naar het gebruik en/of de toediening van hormonale stoffen.

Door de Rijkswacht van Beveren worden 8 spuiten en 1 spuitbus in beslag genomen.

1.2. Uit een aantal beproevingsverslagen kan worden afgeleid dat drie monsters positief zijn op producten met hormonale werking.

1.3. Bij brief van 7 augustus 1998 maakt de Inspectie-generaal Grondstoffen en verwerkte Producten van het Bestuur voor de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige Sector (DG4) van het ministerie van Middenstand en Landbouw deze resultaten over aan de procureur des Konings van Dendermonde.

1.4. Door middel van een proces-verbaal (98/004/066/2) wordt verzoeker op de hoogte gebracht van deze onderzoeksresultaten.

Verzoeker vraagt geen tegenontleding van de genomen monsters.

1.5. Op 21 september 1998 wordt door de Veterinaire Dienst van het Bestuur voor de Dierengezondheid en de Kwaliteit van de Dierlijke Produkten van het ministerie van Middenstand en van Landbouw een proces-verbaal opgemaakt (nr. RH/SVD/04/VCA/98/219-1) waarbij aan verzoeker wordt medegedeeld dat 115 identificatiedocumenten voorlopig in beslag worden genomen "met de bedoeling deze te merken met het H-statuuut". In dat proces-verbaal wordt hem tevens medegedeeld dat hij met ingang van heden, gedurende 52 weken zijn dieren enkel rechtstreeks naar een binnenlands slachthuis mag overbrengen.

Het is dit proces-verbaal dat het voorwerp is van de voorliggende vordering tot schorsing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Verzoeker vraagt de schorsing van de maatregel in afwachting van de behandeling ten gronde van zijn verzoek tot vernietiging van deze beslissing gezien het onafwendbaar en onomkeerbaar, duidelijk en direct nadeel hetwelk hij ondervindt door deze maatregel en waardoor hem een onmogelijk te herstellen nadeel wordt berokkend.

Hij kan op dit ogenblik geen enkel dier verhandelen of laten slachten dan indien hij zijn I.K.-documenten terugkrijgt. In de tussenperiode is geen slacht mogelijk noch enige verplaatsing van een dier, noch verkoop van bvb. zoogkoeien e.d.

Indien hij dan al zijn documenten terugkrijgt gemerkt met een H kan hij niet slachten dan in de aangeduide slachtcentra en kan dus geen dieren exporteren. Nochtans is het evident dat dieren, al was het voor de fok, uitgevoerd worden. Hij kan geen melkkoeien verkopen hetgeen eveneens een inkomstenverlies betekent. Niemand koopt een dier met een I.K. waarop een H vermeld staat, op gevaar af dat de eigen ganse veestapel als zijnde met een H wordt gekenmerkt.

Hij zal repercussies ondervinden van dit H-statuuut op de afname van de melk van de runderen door het melkbedrijf.

Indien hij toch dieren laat slachten zal hij een mindere prijs krijgen, uitsluitend omwille van dit

H-statuuat en dit alles zonder dat hij tot enige inbreuk veroordeeld werd door een gerechtsinstantie optredend in laatste aanleg.

De maatregel duurt 52 weken en de wet voorziet in geen enkele mogelijkheid tot intrekking in die zin dat zelfs indien het parket de zaak zou seponeren of verzoeker voor een strafgerecht wordt vrijgesproken, de toekenning van dit H-statuuat definitief is en niet meer kan gewijzigd noch aangepast worden";

2.2. Overwegende dat, in de mate verzoeker een financieel nadeel inroept, geantwoord moet worden dat een financieel nadeel, in principe althans, altijd herstelbaar is; dat voor het overige dient vastgesteld te worden dat verzoeker het ingeroepen nadeel exclusief aan zichzelf te danken heeft : had het niet in zijn bedoeling gelegen zijn veestapel illegaal te behandelen dan zouden zijn dieren niet gemerkt moeten worden; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tweeëntwintig februari
1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.